

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Γ' - ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

1.- ΜΗΝΥΜΑΤΑ

β) 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ 2005

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

 ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΜΑΣ ΕΠΕΤΕΙΟΝ
(25^{ης} Μαρτίου 2005)

Ο τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κύριος **Χρήστος Α. Σαρτζετάκης** ἀπευθύνει με τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐθνικῆς μας ἐπετείου τῆς 25^{ης} Μαρτίου τὸ ἀκόλουθον μῆνυμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν :

1.- Ἡ ἐφετεινὴ ἐπέτειος τῆς Ἐθνεγεροσίας τοῦ 1821 εὐρίσκει τὴν Πατρίδα μας εἰς τὴν δίνην πολλαπλῶν **προβλημάτων, ἐσωτερικῶν** : κυρίως ψηλαφητῆς διαφθορᾶς τοῦ ὅλου κρατικοῦ μηχανισμοῦ καὶ κατεστημένων θεσμῶν (τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, Ἐκκλησίας, κλπ.), μετέχουσαν τὴν ἀδίστακτον συναλλαγὴν καὶ ἀνεπίτρεπτον διαπλοκὴν· καὶ οἰκονομικῶν, λόγῳ ἀσκηθείσης κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἀσυνέτου οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς πολιτικῆς· δευτερευόντως δὲ καὶ ἀσφαλείας, λόγῳ πολιτικῆς ἀνοικτῶν θυρῶν, ἢ ὁποῖα ἐπέτρεψε τὴν ἐπιδρομὴν καὶ ἐγκατάστασιν ἀνεξελέγκτως ἑκατοντάδων χιλιάδων ξένων λαθρομεταναστῶν, μετ' ἄμεσον μάλιστα τὸν κίνδυνον, τώρα μὲν, μετ' τὴν διαφαινομένην παροχὴν εἰς αὐτοὺς καὶ τοῦ δικαιώματος ψήφου, ἀλλοιώσεως τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος καὶ ρυθμίσεως ἔτσι οὐσιαστικῶς ὑπὸ τῶν ξένων τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς καὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος, ἀλλὰ καὶ εὐθείας ἀνατροπῆς τῆς πληθυσμιακῆς μας συνθέσεως, ὥστε εἰς προβλέψιμον χρόνον νὰ καταστῶμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες μειονοψηφία εἰς αὐτὴν τὴν Πατρίδα μας ! Ἀλλὰ καὶ **προβλημάτων ἐξωτερικῶν**, σχέσεών μας ἰδίως πρὸς ἐπιβούλους γείτονας, τῶν ὁποίων τὴν ἐπεκτατικὴν εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς καὶ ἑδαφικῆς μας ἀκεραιότητος βουλιμίαν ἐξέθρεψαν ξένοι σχεδιασμοί, ἀλλὰ καὶ διαρκῆς ἐπὶ δεκαετίας ἀβουλία, ὑποχωρητικότης καὶ βαθμιαία συνθηκολόγησις τῆς ἑλληνικῆς πλευρᾶς. Καὶ τὰ προβλήματα αὐτὰ καλούμεθα νὰ ἀντιμετωπίσωμεν εἰς μίαν διεθνῶς ζοφερὰν καμπὴν τῆς Ἱστορίας, κατὰ τὴν ὁποίαν, μετ' τὴν ἐπελαύνουσαν παγκοσμιοποίησιν, αὐτὸ τὸ δόλιον ἐγχείρημα τῆς διεθνoῦς κεφαλαιοκρατίας, ἀληθῆ ὁδοστρωτήρα λαῶν καὶ πολιτισμῶν, καὶ τὴν θεσμοθέτησιν ἀποπνικτικῶν δεσμῶν, ὅπως μετὰ τὰς στυγνὰς προσταγὰς ἀνεξελέγκτου καὶ ἀπροσώπου γραφειοκρατίας (τῶν Βρυξελλῶν), ὑπόπτους σχεδιασμοὺς ὑπηρετοῦσης, καὶ τὸ ὑπὸ ἐπικύρωσιν Εὐρωπαϊκὸν Σύνταγμα, δι' ὅσους θέλουν νὰ βλέπουν κατὰματα τὴν πραγματικότητά, διακυβεύονται αὐτὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ ἀνέκαθεν, παγίως κατεστημένα εἰς τὰς ἀνθρωπίνους συνειδήσεις πανανθρώπινοι ἀξίαι.-

2.- Ἀλλὰ ἡ παγκόσμιος Ἱστορία διδάσκει, ὅτι ἡ πορεία τῆς ἀνθρωπότητος οὐδέποτε ὑπῆρξε χαρωπὴ καὶ ἀνώδυνος, λαοὶ καὶ πολιτισμοὶ κινoῦνται πάντοτε εἰς τὴν δίνην μυρίων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν συνήθως τὸ συμφέρον καὶ ἡ δύναμις προεχουσῶν ἐθνικῶν κοινοτήτων καὶ κρατικῶν ὄντοτήτων. Ἐτσι ἡ προστασία ἐπὶ διεθνoῦς πεδίου τῶν ἀδυνάτων ἀναζητεῖται ἀνέκαθεν εἰς τὴν νιοθέτησιν συνετοῦς καὶ μετριοπαθοῦς πολιτικῆς καὶ ἰδίως τὴν ἐπίκλησιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Δικαίου. Καὶ ἡ ἐπίκλησις αὕτη ἀπέβη μετὰ τὸν 2^{ον} παγκόσμιον πόλεμον περισσότερο ἀποτελεσματικὴ, ὄχι τόσο ἀπὸ τὴν κραταίωσιν διεθνῶν ὀργάνων διασφαλίσεως στοιχειώδους δικαιοσύνης καὶ εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν Ἐθνῶν, ὅσον ἀπὸ τὴν ἐπιδεξιότητα εἰς τὴν ἐπιζήτησιν τῆς παρεμβάσεώς των, μετ' ἐπιχειρήσεσιν ἀπὸ τὸν ἀδύνατον ἀδικούμενον ὄλων τῶν εἰς τὴν διάθεσίν του νομίμων μέσων.

 ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Κείμενα ἀπὸ τὴν Ἱστοσελίδα www.sartzetakis.gr

Αὐτός θὰ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὁ χρυσοῦς κανὼν κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς, πρὸς διασφάλισιν τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητος. Τὸν ὅποιον ὁμως ἐπὶ δεκαετίας ἠγνοήσαμεν. Ἔτσι ἀφ' ἑνός, ἐπεδόθημεν εἰς ἀφρόνους λεονταρισμοὺς ἢ τριτοκοσμικὰς καὶ ἄλλας ἀνοησίας, ἀσυμβάτους πρὸς τὰς ἐθνικὰς μας διαστάσεις ὡς χώρας μικρᾶς καὶ ἀδυνάτου πρὸς ἄσκησιν ἀποφασιστικῆς ἐπιρροῆς ἐπὶ τῶν παγκοσμίων πραγμάτων, ξένας δὲ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν διεθνή θέσιν καὶ τὰς ἐκ συμμαχιῶν ὑποχρεώσεις μας. Καὶ φυσικὰ οἱ ἐπίβουλοι ἐκαρπώθησαν ἀμέσως τὰς ἐντεῦθεν εἰς βάρος μας δυσαρρεσκείας καὶ τὴν διεθνή ἐν γένει ἀποδυναμώσιν μας. Καὶ ἀφ' ἑτέρου, ἀφέθημεν εἰς τὸ ἔλεος τῶν ἄλλων, ἐγκαταλείψαντες, ἀκόμη καὶ ἐπὶ ἔτη, τὴν ἄσκησιν τῶν νομίμων κατὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον δικαιωμάτων μας, ὥστε ἡ μὲν ἀτολμία μας νὰ ἀποθρασύνῃ ἀκόμη περισσότερο τοὺς ἐπιβούλους, ἢ δὲ πάροδος τοῦ χρόνου νὰ ἐθίζῃ τοὺς πάντας εἰς τὴν ἀνοχήν τῆς ἀνομίας καὶ βαθμιαίως εἰς παραδοχὴν ἀπὸ τὴν διεθνή κοινότητα τῶν ἀνόμων εἰς βάρος μας τετελεσμένων. Τὴν διπλωματικὴν μας αὐτὴν ἐθνοβλαβὴ ἀφροσύνην εἰκονίζουσι κατὰ τραγικὸν τρόπον ἰδίως τὸ Σκοπιανὸν πρόβλημα καὶ αἱ Ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις. Ἀλλὰ βεβαίως καὶ αἱ Ἑλληνοαλβανικαί, μὲ τὰς γελοίας εἰς βάρος μας ἐδαφικὰς τῆς Ἀλβανίας, περὶ Τσαμουριάς κλπ., ἀξιώσεις, τὴν συστηματικὴν καταπίεσιν τῶν Βορειοηπειρωτῶν ἀδελφῶν μας καὶ τὸ πάντοτε ἐκκρεμοῦν ζήτημα τῆς πολυπαθοῦς καὶ ἀλυτρώτου Ἑλληνικῆς Βορείου Ἠπείρου.

3.- Αἱ ἰμπεριαλιστικαὶ βλέψεις ξένων, ἀρχικῶς τῆς Τσαρρικῆς Ρωσίας καὶ τῆς πολυεθνικῆς Αὐστροουγγρικῆς Μοναρχίας, καθόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον ἐδημιούργησαν τὸ «*Μακεδονικόν*» πρόβλημα, τὸ ὅποιον ἐχρησιμοποίησεν ἀκολούθως καὶ ὁ Στάλιν πρὸς ἐπέκτασιν τῆς κομμουνιστικῆς κυριαρχίας. Πιστὸς μαθητὴς του καὶ ὁ ἡγέτης τῆς Νοτιοσλαβίας Τίτο μετωνόμασε τὸ 1943 τὴν μέχρι τότε ἀποκαλουμένην Βαρδαρίαν (ἐκ τοῦ διατρέχοντος αὐτὴν Ἀξιῶ ὑποταμοῦ, σλαβιστὶ Βαρδάρη) εἰς Μακεδονίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἀνύψωσεν εἰς ὁμόσπονδον τῆς Νοτιοσλαβίας κράτος, μετονομάσας τοὺς κατοίκους τῆς εἰς Μακεδόνας, ὡς *ἰδιαιτέραν μάλιστα ἐθνότητα*, μολονότι οἱ ὅροι αὐτοὶ δὲν ἐδικαιολογοῦντο ἱστορικῶς, συγκεκριμένως οὔτε γεωγραφικῶς, ἀφοῦ μικρὸν μόνον μέρος, τὸ νοτιώτερον, τῆς Βαρδαρίας ἀνήκεν εἰς τὴν γεωγραφικὴν Μακεδονίαν, οὔτε ἐθνολογικῶς, ἀφοῦ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν Σλάβοι, ἐμφανισθέντες εἰς τὴν Βαλκανικὴν μόλις κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 7^{ου} μ.Χ. αἰῶνος, ἐκ τῶν πραγμάτων δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἔχουν οἰανδήποτε σχέσιν μὲ τὸ ἐπὶ χιλιετηρίδας προϋπάρξαν φῦλον τῶν Μακεδόνων, οἱ ὅποιοι καὶ δὲν ἀπετέλουν ξεχωριστὴν ἐθνότητα, ἀλλὰ ἐθεώρουν πάντοτε ἑαυτοὺς καὶ ἦσαν μόνον Ἕλληνες. Ὅμως ἡ πλαστογράφησις τῆς Ἱστορίας μὲ τὴν οἰκειοποίησιν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος τῶν Μακεδόνων καὶ τῆς Μακεδονίας ἀπεσκοπεῖ εἰς ἐπεκτατικὰς εἰς βάρος τῆς Μακεδονίας μας βλέψεις, τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ὁποίων καὶ ἐπεδίωξαν μάλιστα οἱ ὑπὸ κομμουνιστικὴν δουλείαν γείτονές μας ἐνόπλιως μὲ τὸν ὑπ' αὐτῶν ὀργανωθέντα καὶ ἐξαπολυθέντα εἰς βάρος τῆς Πατρίδος μας, - διὰ συνδρομῆς ἐγχωρίου ἐθνοπροδοτικῆς ἡγεσίας ὁμοφρόνων των, παραπλανήσεως ὀλίγων ὀπαδῶν των καὶ βιαίας στρατολογήσεως ἄλλων, - συμμοριτοπόλεμον (τῆς περιόδου 1946-1949), ἐπιδιώξεις τὰς ὁποίας δὲν ἔπαυσαν ποτὲ νὰ ἔχουν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποκρύπτουν οὔτε καὶ σήμερον οἱ Σκοπιανοὶ μὲ τὴν καθημερινὴν προπαγάνδαν των καὶ παντοειδεῖς τρόπους.

4.- Ἀλλ' ἐνῶ τὴν ἔνοπλον ἐκείνην ἐπιβουλήν ἀντιμετώπισαν νικηφόρος τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐξασφάλισαντα μὲ τὸ αἷμα καὶ τὰς θυσίας των τὴν νίκην τοῦ ἔθνους, ἡ ἑλληνικὴ ἀντίδρασις ἐπανεπαύθη εἰς αὐτὴν καὶ ἠδιαφόρησεν ἔκτοτε εἰς τὰ ἐξακολουθητικῶς, χωρὶς διακοπὴν, εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς (δι' ἀποσπάσεως τῶν Μακεδόνων

ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ κορμοῦ) καὶ ἑδαφικῆς μας ἀκεραιότητος (δι' ἀκρωτηριασμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς μας Πατρίδος μὲ ἀπόσπασιν τῆς Μακεδονίας μας) τεκταινόμενα. Ἔτσι, δὲν ἠξιώσαμεν τὴν παῦσιν οἰκειοποιήσεως ἀπὸ τὸ ὁμόσπονδον Σκοπιανὸν κρατίδιον τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας μὲ ἐπαναφορὰν τοῦ προηγουμένου ὀνόματος Βαρδάρια, ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ Νοτιοσλαβία λόγῳ τῆς ἀνοικτῆς συγκρούσεως τοῦ ἡγέτου τῆς Τίτο μὲ τὸν Στάλιν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ τὸν ὑπὸ τὰς προσταγὰς του κομμουνιστικὸν συνασπισμὸν (τῆς Κομινφόρμ) εὗρίσκετο εἰς δεινὴν θέσιν καὶ ἐξελιπάρει πρὸς προστασίαν τῆς τὴν ἑλληνικὴν συμμαχίαν, ἢ ὅποια καὶ ὠδήγησε τότε εἰς τὸ τριμερὲς σύμφωνον Ἑλλάδος, Τουρκίας, Νοτιοσλαβίας, τὸ ὁποῖον καὶ ἐξησφάλισε τὴν σωτηρίαν τῆς τελευταίας αὐτῆς ἀπὸ τὴν σταλινικὴν ἀρπάγην. Καὶ ἀκολούθως ἠνέχθημεν ἐπὶ δεκαετίας τὴν χρησιμοποίησιν τῶν κλοπιμαίων ἑλληνικῶν ὀνομάτων (Μακεδονίας καὶ Μακεδόνων) μετὰ παραλλήλου συστηματικῆς προπαγάνδας, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μὲν πρὸς χάλκευσιν «Μακεδονικῆς» συνειδήσεως εἰς τὴν Σκοπιανὴν νεότητα, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δὲ πρὸς δημιουργίαν διεθνῶν στηριγμάτων, μὲ τὸ ἀνόητον θεώρημα, ὅτι πρόκειται περὶ ἐσωτερικοῦ προβλήματος τῆς Νοτιοσλαβικῆς συνομοσπονδίας, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀνησυχῇ, ἀφοῦ ἐπισημῶς ὑπὸ τῆς τελευταίας αὐτῆς δὲν τίθεται σχετικὸν πρόβλημα ! Καὶ ὅταν μὲ εὐρωπαϊκὰς κυρίως ραδιουργίας, πρωτοστατούσης τῆς Γερμανίας, ὑλοποιούσης ἐν προκειμένῳ τὸν ἀποτυχόντα διὰ τῶν ὄπλων Χιτλερικὸν προγραμματισμὸν περὶ τοῦ χάρτου τῶν Βαλκανίων, διελύθη ἡ Νοτιοσλαβία καὶ τὰ πράγματα ἐχειροτέρευσαν δι' ἀναδείξεως καὶ τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου εἰς κράτος ἀνεξάρτητον, ἐπιδιδόμενον πλέον ἐλευθέρως ἐπὶ τῆς διεθνούς σκηνῆς εἰς τὰ διὰ πλαστογραφήσεως τῆς Ἱστορίας εἰς βάρους μας, ὡς ἀνωτέρω, ἐνεργήματά του, ἢ ἐπίσημος ἑλληνικὴ ἀντίδρασις μόνον πρόσκαιρος ὑπῆρξε· συγκεκριμένως, μὲ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Πολιτικῶν Ἀρχηγῶν ὑπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τὸ 1992, μὲ τὴν ὁποίαν ὁμοφώνως ἀπεκρούσθη ἡ χρῆσις ὑπὸ τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου τοῦ ὀνόματος Μακεδονία ἢ παραγῶγων του. Ἐνῶ, ἀντιθέτως, ὁ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμὸς, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν, κυρίως μὲ τὰ αὐθόρμητα συλλαλητήρια ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι κατεδίκασαν τὴν σκοπιανὴν πλαστογράφησιν καὶ ἐβροντοφώνησαν τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπαράγραπτα ἑλληνικὰ δίκαια, ὡς καὶ ἐπανειλημμένως ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον μὲ σχετικὰς ἀποφάσεις καὶ ψηφίσματα, ἰδίως Μακεδονικῶν Ἐνώσεων καὶ σωματείων, ὑπομνησκει σταθερῶς τὸ ἐπὶ τοῦ προβλήματος ἔθνικόν μας χρέος. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνωτέρω πρόσκαιρος ἐπίσημος ἀντίδρασις μετ' ὀλίγον χρόνον ἐκ τῶν ἔσωθεν ὑπεννομεύθη μὲ τὴν ἔθνικῶς ἀπαράδεκτον δήλωσιν διατελέσαντος Πρωθυπουργοῦ μας, κατὰ τὴν ὁποίαν «δὲν πειράζει, τὸ θέμα τοῦ ὀνόματος κανένας δὲν θὰ τὸ θυμᾶται μέσα σὲ δέκα χρόνια», δηλωσὶς ἀποτελοῦσα ἐνθάρρυνσιν τῶν Σκοπιανῶν πλαστογράφων καὶ πρόσκλησίν μας πρὸς ἔθνικὴν λησμοσύνην ! Διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1995 ἢ κατάπτυστος ἔθνοπροδοτικὴ μὲ τὰ Σκόπια, «ἐνδιάμεσος» λεγομένη, περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου συμφωνία τῆς Νέας Υόρκης, εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα αὐτοεξητελέσθη ἡ Ἑλλάς, συμβληθεῖσα χωρὶς μνείαν τοῦ ὀνόματός της, συμφωνία-ἐμπαιγμός, ἀφοῦ, ἀτονήσασα μὲ τὴν ἰδικὴν μας πλήρη ἐγκατάλειψιν τοῦ θέματος, μὲ τὴν λήξιν της καὶ τὴν πάροδον σχεδὸν δεκαετίας οὐδὲν ἀπολύτως ἀποτέλεσμα εἶχε, μὲ τοὺς Σκοπιανοὺς ἀντιθέτως ἐμμένοντας καθημερινῶς καὶ προκλητικώτερον εἰς τὴν ψευδωνυμίαν των.

Καὶ ἤδη βροχηδὸν ἐπέρχονται αἱ διεθνεῖς ἀναγνωρίσεις τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου ὡς Μακεδονίας, κατὰ παραθεώρησιν μάλιστα τῆς ἐπίσημου ὀνομασίας του ὡς FYROM καὶ τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ζητήματος τοῦ ὀριστικοῦ ὀνόματος ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ασφαλείας. Μὲ πρωταγωνιστὴν τῆς νέας διεθνούς αὐτῆς ἀνομίας τὰς Η.Π.Α., αἱ ὁποῖαι χωρὶς ἐντροπὴν ἐνεργούν τῶρα ἀντιθέτως πρὸς ὅσα αἱ ἴδιαι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔπραττον, ὡς ὅταν ἐνίσχουν διὰ πολεμικοῦ ὑλικοῦ τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις μας εἰς τόν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω,

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Κείμενα ἀπὸ τὴν Ἱστοσελίδα www.sartzetakis.gr

ένοπλον αγώνα του Έθνους κατά της προκειμένης επιβουλής, αλλά και προς όσα περι ψευδωνύμου «Μακεδονικής» εθνότητας και επεκτατικών εις βάρος της εδαφικής μας άκεραιότητας βλέψεων των βορείων γειτόνων μας αίΐδιαι διεκήρυsson (π.χ. δήλωση 26.12.1944 Υπουργού των Έξωτερικών Edward Stettinius), ενεργοΐσαι τώρα κυνικάτα αποκλειστικώς χάριν ιδικων των εις την περιοχόν μας γεωστρατηγικων επιδιώξεων δημιουργίας ύποτελων προγεφυρωμάτων έγγϋς και εις τὸ ύπογαστριον της άνορθουμένης, μετά την λαίλαπα της κομμουνιστικής δουλείας, και όσημέραι κρατυνομένης Ρωσίας. Τὸ παράδειγμα δὲ των Η.Π.Α. ακολουθοΐν ήδη και άλλοι μεγάλοι ψευδωνυμοι «σύμμαχοι» και «φίλοι» και «έταίροι» μας εις τὸ Ν.Α.Τ.Ο. και την Εϋρωπαϊκόν Ένωσιν (Γερμανία, Γαλλία, κλπ.), τὸ τραγικότερον δὲ χάριν κρατιδίου μη άνήκοντος εις αυτά, άπλως κυνικάτα προς ύπηρέτησιν ιδίων των συμφερόντων, σκοπων και επιδιώξεων.

5.- Ένώπιον της τραγικής αυτής δια τα έθνικά μας συμφέροντα εξελίξεως, έπελθούσης με την ιδικήν μας επί δεκαετίας άνοχήν και έθνοβλαβή ύποχωρητικότητα, επιβάλλεται την ύσάτην αυτήν ώραν να συνειδητοποιήσωμεν, πολιτικοί, πνευματικός κόσμος και ποικιλώνυμοι άλλοι ταγοί, επί τέλους την άλήθειαν ότι **άναγνώρισις εις ξένους του Έλληνικού όνόματος Μακεδονία** συνεπάγεται παραδοχήν ότι και ή Ιστορία χιλιετηρίδων της Μακεδονίας άνήκει εις αυτούς, έπομένως **πλήττει εϋθέως αυτήν την εθνικήν μας άκεραιότητα**, άφου **άποκόπτει άπό την Έλληνικήν μας Ιστορίαν όλοκλήρον την περίοδον των άποκαλουμένων - άκριβώς λόγω της άναμφισβητήτου έλληνικότητας της Μακεδονίας και των Μακεδόνων, - έλληνιστικών χρόνων, δηλαδή μίαν πανένδοξον έποχήν έξ (6) όλοκλήρων αιώων, άπό του 3^{ου} π.Χ. μέχρι και του 3^{ου} μ.Χ. αιώων, κατά τούς όποιους και κυρίως έπετέλεσεν ό Έλληνισμός, με την πρωτοπορίαν του Μεγάλου Αλεξάνδρου και των Μακεδόνων του, τὸ πανανθρώπινον, εις οικουμενικήν κλίμακα, εκπολιτιστικόν του έργον, την άδιαμφισβήτητον αυτήν κρηπίδα του συγχρόνου πολιτισμοΐ. Έθνικός άκρωτηριασμός, ό όποιος προαναγγέλλει άπλως και τόν σκοπούμενον εδαφικόν μας άκρωτηριασμόν.** Η επίγνωση δ' άκριβώς της άληθείας αυτής ύπαγορεύει και τὸ έν προκειμένω έθνικόν μας χρέος : **Η Έλλάς να έπιμείνη άνενδότως εις άρνησιν άποδοχής του όνόματος Μακεδονία ως και παραγωγών του δια τὸ Σκοπιανόν κρατίδιον**· να ύπερφαλαγγίση δὲ την προκλητικότητά του άφ' ένός με εϋθειαν διακήρυξιν, ότι όσοι θέλουν να όνομάζωνται Μακεδόνες και ή χώρα των Μακεδονία, άνήκουν, κατά πᾶσαν θεώρησιν, ιστορικήν, έθνολογικήν, κλπ., δικαιοματικώς εις την Έλλάδα, έν όψει μάλιστα και έγκύρου έπιστημονικής διαπιστώσεως, ότι **τὰ 65 % του σημερινού πληθυσμοΐ του Σκοπιανού κρατιδίου είναι Έλληνογενεις**· και άφ' έτέρου με **ρητήν άπό τουδε δήλωσιν, ότι ουδέποτε ή Έλλάς θα συναινέση εις την εισδοχήν του Σκοπιανού κρατιδίου με τὸ κλοπιμαίον έλληνικόν όνομα εις την Εϋρωπαϊκόν Ένωσιν**, προβάλλουσα έν άνάγκη και τὸ δικαίωμα άρνησικυρίας (*veto*). Θα πρέπει δὲ να άδιαφορήση δια τας οίασδήποτε έπ' αυτού άντιδράσεις και πιέσεις τρίτων, μεγάλων και ισχυρών, άντιτάσσουσα, ότι δέν έννοεΐ χάριν των ιδικών των συμφερόντων να άπεμπολήση την εθνικήν της Ιστορίαν και άδιατίμητον τμήμα της εθνικής της ύπάρξεως, και επί τέλους, ότι νομίμως άμύνεται κατά της παγκοσμίως πρωτοφανοΐς πλαστογραφίας, νόμιμον δικαίωμά της άσκοΐσα (τὸ δικαίωμα άρνησικυρίας), τὸ όποιον άκριβώς προς άποτροπήν άνεπανορθώτων δεινών, ως τὰ άνωτέρω, παρέχεται. Μόνον με τοιαύτην έθνικώς άξιοπρεπή στάσιν ύπάρχει βάσιμος έλπις άποτροπής των άνεπανορθώτων αυτών δεινών. **Αλλέως θα όδηγηθῆ ή Έλλάς άναποτρέπτως εις τραγικά άδιέξοδα**, με παραλόγους άξιώσεις των επιβούλων, και πρώτην αυτήν της άναγνωρίσεως «Μακεδονικής μειονότητας» έντός της Πατρίδος μας· και, επειδή

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἔμεις οἱ ἀληθεῖς Μακεδόνες δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν εἰδικωτέραν Μακεδονικὴν μας ταυτότητα διὰ νὰ μὴ μᾶς χαρακτηρίσουν Σκοπιανούς, θὰ ἀνακύψουν διεθνή προβλήματα μὲ βεβαιωτάτην ἀπόληξιν καταστρεπτικὴν, ἀπροβλέπτων διαστάσεων μὲ τὴν ἀνάμιξιν τρίτων, πολεμικὴν ἀνάφλεξιν. Ὅλα αὐτὰ θὰ πρέπει ἀπὸ τώρα νὰ ἀναλογισθῆ ἡ πολιτικὴ Ἡγεσία τῆς χώρας μας, διὰ νὰ μὴ ἐνδώσῃ καὶ αὐτὴ, περιφρονοῦσα μάλιστα καὶ τὸ καθολικὸν λαϊκὸν φρόνημα, τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀσυμβίβαστον βούλησιν τοῦ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ.-

6.- Ἀπὸ τὸ ἴδιον πνεῦμα ἐθνικῆς συνέσεως θὰ πρέπει νὰ κυριαρχηθῆ καὶ ἡ ἀντιμετώπισις τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων. Αἱ ὁποῖαι, παρὰ τὰς ἀπιστεύτους ἑλληνικὰς ὑποχωρήσεις μόνον καλαὶ δὲν ἔγιναν. Καὶ ἄς ἐπιδεικνύεται μὲ τὰ ἐκατέρωθεν ἐπίσημα χαμόγελα τὸ ἀντίθετον.

Ἔτσι ἡ Τουρκικὴ στρατιωτικὴ κατοχὴ τοῦ 40 % περίπου τοῦ ἐδάφους τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συνεχίζεται ἀδιατάρακτος ἐπὶ τριάντα καὶ πλέον χρόνια, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ ἄλλων ὀργάνων τοῦ Ο.Η.Ε., διὰ τῶν ὁποίων κατεδικάσθη ἡ τουρκικὴ εἰσβολὴ καὶ ἐκλήθη ἡ Τουρκία νὰ παύσῃ τὴν στρατιωτικὴν τοῦ ἐν λόγῳ τμήματος τῆς Κύπρου κατοχὴν. Ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ ἔμειναν ἐπὶ τόσα ἔτη ἀνεκτέλεστοι, πρὸς ἀνεξίτηλον κατασχύνην τοῦ Διεθνoῦς Ὄργανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν μεγάλων δυνάμεων, κυρίως τῶν Η.Π.Α., αἱ ὁποῖαι ἐπιλεκτικῶς καὶ μόνον κατὰ τὰ ἰδικὰ τῶν συμφέροντα ὑπαγορεύουν τὴν δράσιν του (μὲ πρόσφατον παράδειγμα τὴν δικαίαν ἀξίωσιν ἀποχωρήσεως ἀπὸ τὸν Λίβανον τῶν Συριακῶν στρατευμάτων κατοχῆς, ὅχι ὅμως καὶ τῶν Τουρκικῶν ἀπὸ τὴν κατεχομένην Κύπρον !). Ἔτσι ἐχαλκεύθη καὶ τὸ κατάπτυστον Σχέδιον τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ο.Η.Ε. Κόφι Ἀννὰν περὶ δῆθεν λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος· εἰς τὴν πραγματικότητά ἐξοργιστικὴ διὰ τῶν ρυθμίσεων του μεθόδευσις διαλύσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ ἀληθοῦς διοικητικῆς καὶ πολιτιστικῆς ὑποδουλώσεως τῶν 82 % Ἑλλήνων εἰς τὰ 17 % Τούρκων κατοίκων τοῦ νησιοῦ (μὲ τὴν πρὸ τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς καὶ τῆς ἔκτοτε ἐπιδρομῆς ἐποίκων ἐξ Ἀνατολίας σύνθεσιν τοῦ πληθυσμοῦ), δηλαδὴ πλήρους ἀφελληνισμοῦ του. Μόνον ἡ ὑπερήφανος ἄρνησις ὑποταγῆς τῆς συντριπτικῆς πλειονοψηφίας τῶν 76 % τῶν Ἑλληνοκυπρίων μὲ τὸ διενεργηθὲν δημοψήφισμα ἀπέτρεψε τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν συμφορὰν. Ἀλλὰ οἱ μεγάλοι, κυρίως αἱ Η.Π.Α., δὲν ἐσυνετίσθησαν, νὰ ἀκούσουν ἐπὶ τέλος τὴν φωνὴν αὐτοῦ τοῦ ἐνδιαφερομένου λαοῦ ! Καὶ ἔτσι αὐταὶ καὶ ὁ πειθῆνιος ὑπηρετῆς τῶν Ο.Η.Ε. ἐπανέρχονται καὶ πάλιν καὶ πιέζουν δι' ἀποδοχὴν δῆθεν τροποποιουμένου, εἰς τὴν πραγματικότητά ἀπαρράλλακτου, τοῦ αὐτοῦ Σχεδίου Ἀννὰν !

Ἐξ ἄλλου, ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἡ Τουρκία μὲ τὴν θεωρίαν τῆς περὶ «γκρίζων ζωνῶν» ἀμφισβητεῖ εὐθέως κυριαρχικά μας δικαιώματα, τὸ ὑφιστάμενον, κυρωθὲν διὰ διεθνῶν συνθηκῶν, νομικὸν καθεστῶς τοῦ Αἰγαίου. Καὶ ἡ ἀμφισβήτησις αὐτὴ χωρεῖ ὅχι ἀπλῶς διὰ λόγων, ἀλλὰ διὰ σκοπίμων πράξεων. Ἔτσι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι παραβαίνει τοὺς διεθνεῖς κανόνας ἐναερίου κυκλοφορίας, παραβιάζει συστηματικῶς, ἀκόμη καὶ μὲ δεκάδας καθημερινῶν πτήσεων πολεμικῶν ἀεροπλάνων τῆς, τὸν ἐναερίον καὶ θαλάσσιον ἑλληνικὸν χώρον, ἐνῶ καὶ τὴν κυκλοφορίαν ἰδικῶν μας ἐπιβατικῶν ἀεροσκαφῶν δὲν διστάζει ἐνίστε νὰ παρεμποδίζῃ. Αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντιδράσεις μας περιορίζονται εἰς ἀναχαιτίσεις. Ἀλλὰ ἐσημειώθη καὶ ἡ ταπεινωτικὴ ὑποστολὴ τῆς ἑλληνικῆς μας σημαίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν βραχονησίδα Ἴμια τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1996, μὲ ἀξιοδάκρυτον μάλιστα τὸν τότε Ἑλληνα Πρωθυπουργόν, εὐχαριστοῦντα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων συνενόχους τῆς προκειμένης εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς μας ἀκεραιότητος ἀνομίας, συγκεκριμένως τὸν τότε Πρόεδρον τῶν Η.Π.Α. Κλίντον, ὁ ὁποῖος μάλιστα εἰς τὰ δημοσιευθέντα ἀκολούθως

ἀπομνημονεύματά του δὲν παρέλειψε εὐθέως νὰ μᾶς χλευάσῃ διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἐπεισόδιον ! Καὶ μὲ ὅλα αὐτὰ ἡ Τουρκία εἰς ἓν ἀποσκοπεῖ. Δημιουργεῖ τετελεσμένα εἰς τὸ Αἰγαῖον εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας μὲ τὴν ἐπὶ ἔτη ἔμμονήν εἰς τὰς σχεδὸν καθημερινάς, ὡς ἀνωτέρω, παραβάσεις καὶ παραβιάσεις πρὸς ἔθισμόν ἔτσι καὶ τῆς διεθνoῦς κοινῆς γνώμης εἰς τὰς ἀνομίας της ὡς εἰς κατάστασιν νόμιμον καὶ κανονικὴν.

7.- Παρὰ τὰ ἀνωτέρω διεθνή ἀνομήματά της, ἡ Τουρκία ἐπιδιώκει τώρα τὴν εἰσοδοχὴν της εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν. Καί, μολοντί δὲν ἱκανοποιεῖ κανὲν ἀπὸ τὰ θεσμικῶς ἀξιούμενα πρὸς τοῦτο κριτήρια, - οὔτε πολιτικά, ἀφοῦ συνεχίζει νὰ ἀποτελεῖ χώραν στρατιωτικῆς καταπιέσεως τῆς πληθώρας τῶν μειονοτήτων της καὶ καθημερινῆς παραβιάσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν της, οὔτε οικονομικά, ἀφοῦ μαστίζεται ἀπὸ κακίστην οικονομικὴν κατάστασιν μὲ ὑπέρογκον πληθωρισμόν, οὔτε πολιτιστικά, ἀφοῦ ὁ πληθυσμὸς της εἰς τὴν μεγάλην πλειονοψηφίαν του καὶ ὑστερεῖ πολιτιστικῶς καταφανέστατα ἔναντι τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν καὶ μὲ τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν του διαφοροποιεῖται οὐσιωδέστατα ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴν Εὐρώπην, οὔτε γεωγραφικά, ἀφοῦ τὸ μέγιστον τμῆμα τοῦ ἐδάφους της κεῖται ἐκτὸς Εὐρώπης, - ἐν τούτοις ἡ Τουρκία ἐνθαρρύνεται εἰς τὸ αἶτημά της αὐτὸ ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς Εὐρωπαϊοὺς ἐταίρους μας, προφανῶς ἀποβλέποντας εἰς λεηλασίαν τῆς, λόγῳ μεγέθους τῆς ἐπικρατείας της, τόσον εὐρείας ἀγορᾶς της. Ὑπὲρ τῆς εἰσοδοχῆς δὲ αὐτῆς παρῶθουν καὶ αἱ Η.Π.Α., δι' ἄλλον αὐταὶ λόγον, ἴσως μὲ τὴν προσδοκίαν ὑπονομεύσεως τῆς εἰς τὸ μέλλον οικονομικῶς ἐπικινδύνου ἀνταγωνιστορίας τῶν Εὐρώπης ἐκ τῆς συμμετοχῆς εἰς αὐτὴν πολλαπλῶς ἀσυμβάτου πρὸς τὰ κριτήρια καὶ τὰς ἀρχάς της, ὡς ἀνωτέρω, χώρας καὶ δημιουργίας ἐντεῦθεν παγίων προβλημάτων.

8.- Ἡ εἰσοδοχὴ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν πρέπει ἰδιαίτερος νὰ μᾶς προβληματίσῃ. Πρωτίστως νὰ ἀναλογισθῶμεν, ὅτι ἡ εἰσοδοχὴ αὐτῆ, *ἐκτὸς ἄλλων ἀτόπων*, μὲ τὸ παρεχόμενον δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως ἐγκαταστάσεως τῶν πολιτῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως εἰς οἰανδήποτε χώραν αὐτῆς, *θὰ σημάνη τὸν ὀριστικὸν πλέον ἐνταφιασμόν τῆς Πατρίδος μας*, κατακλυζομένης, ἀπὸ ἑκατομμύρια Τούρκων ἐποίκων, εἴτε προγραμματισμένως εἴτε ἀπλῶς ἀναζητούντων καλλιτέραν τύχην εἰς τὴν χώραν μας, ὥστε μέσα εἰς ἐλάχιστα χρόνια νὰ γίνουμε *μειονοψηφία εἰς αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα μας*, ἢ ὅποια καὶ θὰ κυβερνᾶται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὴν πλειονοψηφίαν τῶν Τούρκων. Ἐτσι ἡ συντελεσθεῖσα μὲ τὴν Ἐθνεγεσίαν τοῦ 1821 καὶ τοὺς μεταγενεστέρους ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς τόσας θυσίας μας ἀποτίναξις τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ θὰ καταδειχθῇ ματαία καὶ ἄσκοπος. Ἀφοῦ οἱ Τούρκοι θὰ ἐπανέλθουν ἐπικυρίαρχοι εἰς τὴν χώραν μας εἰρηνικῶς καὶ μὲ τὴν συγκατάθεσιν μας τὴν φορὰν αὐτὴν, διὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Ὁ προκείμενος ἐφιάλτης δὲν εἶναι φανταστικός. Καὶ ἡ ψύχραιμος ἀντιμετώπισις του ἐπιβάλλει καὶ πάλιν τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ μόνου ἀποτελεσματικοῦ ὄπλου, τὸ ὅποιον διαθέτουν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, μικραὶ καὶ ἀνίσχυροι χώραι, δηλαδὴ τὴν ἐπίκλησιν τῶν ἐπιταγῶν τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου καὶ τὴν ἀνένδοτον ἀξίωσιν συμμορφώσεως τῆς Τουρκίας πρὸς αὐτάς. Ἐτσι συνετῶς μὲν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀντετάχθη εἰς τὴν ὑποψηφιότητα τῆς Τουρκίας διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν, ἀκριβῶς διὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν καλὴν της διάθεσιν ἔναντι τῆς γείτονος καὶ νὰ μὴ ὀχυροῦνται οἱ ἐταῖροί μας, ὅπως εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐγένετο εἰς τὸ παρελθόν, ὀπισθεν τῆς ἑλληνικῆς ἀρνήσεως. Ὅμως ἐπιβάλλεται περαιτέρω νὰ μὴ μείνωμεν εἰς αὐτό, ἀλλὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ἐπικαλούμενοι, νὰ ἀξιώσωμεν τὴν προηγουμένην συμμόρφωσιν τῆς Τουρκίας πρὸς τὰς ἐπιταγὰς του· ὅπως κυρίως τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπὶ ἔτη μὴ ἐκτελουμένων ἐπανελημμένων ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ο.Η.Ε. περὶ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἀποχωρήσεως τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων κατοχῆς ἀπὸ τὴν Κύπρον, - τὴν παῦσιν τῶν ἐδαφικῶν τῆς, ἐναντίον τῶν ὑφισταμένων διεθνῶν συνθηκῶν, εἰς βάρος μας διεκδικήσεων, ὡς καὶ τῶν καθημερινῶν παραβιάσεων τοῦ ἐθνικοῦ μας χώρου (ἐναερίου καὶ θαλάσσης) εἰς τὸ Αἰγαῖον, - τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Τουρκικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως περὶ αἰτίας πολέμου (*casus belli*) ἐὰν ἀποτολμήσωμεν καί, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου τῆς θαλάσσης, ἐπεκτείνωμεν τὰ χωρικά μας ὕδατα εἰς τὰ 12 μίλια, - τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν εἰς τὴν καταδυναστευομένην Ἑλληνικὴν κοινότητα Ἴμβρου, Τενέδου, Κωνσταντινουπόλεως καὶ λοιπῆς Τουρκίας, κλπ. Καὶ συνακολούθως νὰ καταστήσωμεν ἀπὸ τώρα σαφές, ὅτι ἢ μὴ ἱκανοποιήσῃς τῶν στοιχειωδῶν αὐτῶν κατὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον αἰτημάτων μας θὰ συνεπιφέρῃ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ἀσκῆσιν τοῦ δικαιώματος ἀρνησικυρίας (*veto*) πρὸς παρακάλυψιν τῆς ἐχούσης ὀρισθῆ διὰ τὸν προσηχῆ Ὀκτώβριον ἐνάρξεως τῶν ἐνταξιακῶν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν διαπραγματεύσεων τῆς Τουρκίας.

Μόνον διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, δηλαδὴ ἀπροσχηματίστου συμμορφώσεως τῆς Τουρκίας πρὸς τὰ στοιχειώδη αὐτά, διανοίγεται προοπτικὴ ἐναρμονίσεως τῆς συμπεριφορᾶς τῆς πρὸς τὰς ἀνάγκας καλῆς γειτονίας καὶ τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου· καὶ ἐντεῦθεν, ἀπομακρυνομένου τοῦ στοιχείου τῆς ἐπιβουλῆς, ἐδραιοῦται ἢ ἐλπίς, νὰ περιορισθοῦν καὶ οἱ ἀνωτέρω ἄμεσοι ἐθνικοὶ μας κίνδυνοι ἀπὸ τὴν ἐνταξιν τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν.

9.- Τὰ ἀνωτέρω δέοντα προϋποθέτουν φυσικὰ ἀνάκτησιν τῆς ἐθνικῆς μας ἀγωνιστικότητος καὶ ἐθνικῆς ἀποφασιστικότητος, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ μακροῦ χρόνου δυστυχῶς δὲν εὐρίσκονται ἐν ἐγρηγόρσει. Καὶ πρὸ παντὸς προϋποθέτουν τὸ ἐσωτερικόν, τὸ πανεθνικόν μας μέτωπον ἀρραγές, χωρὶς Ἑλληνας προθύμους νὰ ἐξαλλαχθοῦν εἰς ἐφιάλτας, ἐκτελεστὰς ἀντιθέτων ἐπιταγῶν ξένων ἐπιβούλων.

Χωρὶς ἐπίσης διχαστικὰ ἐνεργήματα, ὅπως τὰ ἐμφανισθέντα κατὰ τὰς ἡμέρας μας μὲ τὴν σοβοῦσαν κρίσιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας. Σχετικῶς θὰ πρέπει ὅλοι νὰ ἀποδεχθῶμεν τὸ δεδομένον, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ἀποτελεῖ ἀναφαίρετον στοιχεῖον τῆς ψυχοπνευματικῆς ὑποστάσεως τῆς μεγάλης πλειονοψηφίας τοῦ συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ, ὅπου τῆς γῆς, καὶ νὰ μὴ τὴν ταυτίζωμεν πρὸς διεφθαρμένους, εὐτελεῖς, ἀναξίους καὶ πολιτικολογοῦντας λειτουργοὺς τῆς. Ἐπομένως, ὁ δίκαιος ἔλεγχος καὶ ἡ ἀποδοκιμασία τῶν τελευταίων αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ ἐκτρέπεται εἰς ἀνεπιτρέπτους κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπιθέσεις, αἰχμὰς καὶ ἀναφοράς. Διότι ἔτσι πλήττεται καιρίως καὶ ὑπονομεύεται ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐνεστῶτας συνεκτικoὺς δεσμοὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὀδηγούμεθα εἰς ὀλέθριον διχασμόν. Δηλαδὴ εἰς ἐπιτυχίαν σταθερᾶς ἐπιδιώξεως ἐπιβούλων, τὴν ὁποίαν καὶ οὐδεὶς Ἑλλῆν, ἀνεξαρτήτως ἰδεολογικοπολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς του τοποθετήσεως, δὲν θὰ πρέπει οὔτε καὶ ἀθελήτως νὰ ὑπηρετῇ.

10.- Φωτοδότην ὀδηγὸν ἐθνωφελoῦς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐθνικῆς μας πορείας ἀποτελεῖ ἐξόχως τὸ παράδειγμα τῶν λαμπρῶν προπατόρων μας τοῦ 1821, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ ἀπείρως δυσχερεστέρας περιστάσεις μὲ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας των μᾶς ἐξησφάλισαν τὴν ἐθνικὴν μας ἐλευθερίαν. Ἄς τὸ ἀκολουθήσωμεν, ἠνωμένοι ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὅπου τῆς γῆς, ὡς ἐπιβαλλομένην ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἐφετεινὴν Ἐθνικὴν μας ἐπέτειον σπονδὴν εἰς τὴν Ἱερὰν καὶ Ἀθάνατον Μνήμην των. -

Νέα Πεντέλη, 23^η Μαρτίου 2005.

Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης
(www.sartzetakis.gr)

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Κείμενα ἀπὸ τὴν Ἱστοσελίδα www.sartzetakis.gr